

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον τη' 23 - 35

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφήκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἠθέληεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δούλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκᾰ σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἂν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤΑ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2012

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον, Κεφάλαιο 18: 23 – 35 Ο ἀπάνθρωπος δούλος

Για αὐτό, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὅμοια με ἓνα βασιλιά, πού θέλησε νὰ ξεκαθαρίσει τοὺς λογαριασμοὺς του με τοὺς δούλους του. Κι ὅταν ἀρχισε τὸ ξεκαθάρισμα τῶν λογαριασμῶν, του ἔφεραν ἓναν ὀφειλέτη πού του χρωστοῦσε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Κι ἐπειδὴ δεν εἶχε νὰ τα πληρώσει, διέταξε ὁ κύριός του νὰ πωληθοῦν αὐτός καὶ ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιὰ του καὶ ὅλα ὅσα εἶχε ὥστε νὰ πληρωθεῖ τὸ χρέος. Ἐπεί, τότε, ὁ δούλος κι ἀρχισε νὰ τον προσκυνᾷ λέγοντας: *Κύριε, δείξε μου μακροθυμία καὶ θὰ σου τὰ ξεπληρώσω ὅλα.* Κι ἐπειδὴ τον σπλαχνίστηκε τὸ δούλο ἐκεῖνο ὁ κύριός του, τον ἀφήσε ἐλεύθερο καὶ του χάρισε τὸ δάνειο. Βγαίνοντας ὁμως ἔξω ὁ δούλος ἐκεῖνος, βρήκε ἓναν ἀπὸ τοὺς συνδούλους του πού του χρωστοῦσε ἑκατὸ δηνάρια. Τον ἔπιασε τότε καὶ τον ἔπνιγε λέγοντάς του: *Ξόφλησέ μου ὅ,τι μου χρωστάς.* Ἐπεί, λοιπόν, ὁ σύνδουλός του στα πόδια του καὶ τον παρακαλοῦσε λέγοντας: *Δώσε μου κάποια πίστωση χρόνου, καὶ θὰ σου τὸ ξοφλήσω.* Εκείνος ὁμως δεν ἠθέλε κι ἔτσι πήγε καὶ τον ἔριξε στη φυλακή, ὥσπου νὰ ξοφλήσει τὸ χρέος. Μὰ ὅταν εἶδαν οἱ σύνδουλοί του τι ἐγίνε, λυπήθηκαν πάρα πολὺ καὶ πήγαν καὶ διηγήθηκαν με κάθε λεπτομέρεια στον κύριό τους ὅλα ὅσα ἐγίναν. Τότε τον κάλεσε ὁ κύριός του καὶ του λέει: *Πονηρέ δούλε! Ὅλο ἐκεῖνο τὸ χρέος σου τὸ χάρισα ἐπειδὴ με παρακάλεσες. Δεν ὀφείλεις λοιπόν νὰ σπλαχνιστεῖς κι ἐσύ τὸν σύνδουλό σου, ὅπως σε σπλαχνίστηκε ἐγώ;* Καὶ ὀργίστηκε ὁ κύριός του καὶ τον παρέδωσε στους βασανιστές, ὥσπου νὰ ξοφλήσει ὅλα ὅσα του χρωστοῦσε. Τὸ ἴδιο θὰ κάνει καὶ ὁ Πατέρας μου ὁ οὐράνιος σε ἐσάς, ἂν δε συγχωρήσετε ὁ καθένας σας στον ἀδελφό του, μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά του, τὰ παραπτώματά τους.